

Sygn. akt I C 209/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

przewodniczący: SSR Kamil Kazimierczak

protokolant: sekr. sąd Dominika Kozłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2017r. w Brzezinach

sprawy z powództwa (...)W.

przeciwko M. H.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 209/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 marca 2017r. (...)W. zażądał od M. H. zapłaty kwoty 7405,69 złotych z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Po zamknięciu rozprawy wpłynęło pismo powoda z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z umowy zawartej z pozwanym a wierzycielem pierwotnym, bankowego tytułu egzekucyjnego, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lutego 2016r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarł z (...) (zwanym dalej Funduszem) umowę przelewu wierzytelności, na mocy którego bank przelał na Fundusz pewną grupę wierzytelności, których wykaz miał być zgodnie z umową sporządzony w formie załącznika do umowy.

Na załączonym do odpisu umowy wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji wskazano, iż przedmiotem sprzedaży była wierzytelność powstała z tytułu umowy z dnia 5 czerwca 2008r. na nazwisko T. Z. na kwotę 4141,71zł. kapitał, 2955,79zł. odsetki, 203,90zł. koszty. W dniu 28 lutego 2017r. Fundusz wystawił wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, z których wynika, że T. Z. posiada zadłużenie wobec Funduszu w wysokości łącznej 7405,69 złotych.

(dowód: odpis umowy przelewu z załącznikiem k. 7-12, wyciąg ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 6)

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie do czasu zamknięcia rozprawy sąd uznał za nieudowodnione następujące okoliczności, na które powód powołuje się w pozwie:

1. zawarcie umowy pożyczki z pierwotnym wierzycielem,

2. ewentualna wysokość zaległej należności – gdyby przyjąć, że umowę w istocie zawarto.

Na marginesie rozważań zauważyć wypada, że niczego nie dowodzi w sprawie niniejszej wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego k. 6. Kwestia ta omówiona zostanie szerzej w dalszej części wyводу.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie sądu powództwo nie znajduje uzasadnionych podstaw.

Żądanie pozwu oparte jest o brzmienie art. 409 §1 k.c., w myśl którego może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie nie udowodniono faktu zawarcia umowy, której skutkiem byłby przelew wierzytelności objętej pozwem. Nie załączono chociażby jej kopii. Nie wiadomo zatem, jaka była pierwotna wysokość zadłużenia, ile spłacono, ani jak rozliczono ewentualne spłaty, o ile w ogóle kiedykolwiek zawarto taką umowę.

Zwrócić należy jeszcze uwagę na fakt, że powód złożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego (k. 6). Wystawianie takich wyciągów uregulowano w art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych i o zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 1896). W myśl art. 194 ust. 1 tej ustawy księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Zgodnie z art. 194 ust. 2 moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Tak więc, na podstawie powołanego przepisu, dokument załączony do akt na k. 6 nie stanowi kwalifikowanego dowodu w sprawie. Traktowany może być jedynie jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne. W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał okoliczności, z których wywodzi swoje prawa.

Z powyższych względów i na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono.

Na marginesie wskazać należy że po zamknięciu rozprawy nie ujawniły się okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bte na rzecz (...) Bank SA, o ile mogą potwierdzać fakt zawarcia umowy to nie doprowadziły, w ocenie Sądu, do wykazania istnienia roszczenia względem pozwanego w wysokości dochodzonej niniejszym pozwem. Nie udowodniono natomiast faktu wypowiedzenia umowy, której dotyczy powództwo. Nie wykazano wysokości zobowiązań pozwanego względem banku, który miał zbyć wierzytelność. Powód nie pokusił się jednak o dokonanie jakiegokolwiek kalkulacji, wyliczenia należności, co szczególnie jest ważne w sytuacji, gdy roszczenie stało się wymagalne w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki/kredytu i zostały w związku z tym naliczone odsetki w podwyższonej wysokości